

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016892116
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1016892116.1

Uznesenie

Krajský súd Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného Z. H., pre prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T 2/2015 zo dňa 11.12.2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. H., J.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T 2/2015 zo dňa 11.12.2015 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovené, že sa odsúdený Z. H. v skúšobnej dobe uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T 2/2015 zo dňa 01.04.2015, neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov vykoná.

Podľa § 50 ods. 8, § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona bol odsúdený pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie samosudca okresného súdu odôvodnil tým, že menovaný bol trestným rozkazom zo dňa 01.04.2015 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Súčasne bol odsúdenému uložený aj trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy na dobu dva roky.

Pri skúmaní, či odsúdený Z. H. viedol v rámci skúšobnej doby riadny život, súd prvého stupňa zistil, že tento bol prejednávaný v trestnom konaní pre ďalšie skutky spáchané v rámci plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Súdcom prvého stupňa boli z tohto dôvodu zabezpečené spisy Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T 80/2015, 0T 118/2015 a 0T 120/2015.

Na verejnom zasadnutí bol oboznámený obsah pripojených spisov a prečítané ostatné zabezpečené listinné dôkazy.

Vzhľadom k tomu, že odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalšie tri úmyselné trestné činy boli splnené podmienky pre vyslovenie, že sa odsúdený neosvedčil a trest odňatia slobody vykoná. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že odsúdený nevedol riadny život, naopak počas skúšobnej doby spáchal trikrát identický trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Je preto nepochybné, že výchovné a preventívne pôsobenie na podklade právoplatného trestného rozkazu sa minulo účinkom. Okresným súdom neboli zároveň zistené žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali výnimočné ponechanie odsúdeného na slobode za súčasného predĺženia skúšobnej doby.

Pre výkon uloženého trestu zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený Z. H. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení. Sťažnosť nebola do rozhodnutia sťažnostného súdu bližšie odôvodnená.

Krajský súd v Bratislave ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že odsúdený Z. H. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 01.04.2015 sp. zn. 3T 2/2015, právoplatným 04.09.2015, uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona a bol mu s použitím § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, ktorého výkon bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Skúšobná doba odsúdenému začala plynúť dňom 05.09.2015. Odsúdenému bol súčasne uložený trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy na dobu dva roky. Postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.05.2014 sp. zn. OT 72/2014.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a/ ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
b/ primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1, alebo
c/ ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods.3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zákona ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zákona rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Okresný súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.12.2015 za účasti prokurátora a odsúdeného rozhodol o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe. Podkladom pre vydanie uvedeného rozhodnutia boli oboznámené spisy Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT 118/2015, OT 120/2015 a OT 80/2015 a aktualizovaný odpis registra trestov, z ktorých vyplynulo, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život a opakovane sa dopustil trestného činu. Týmto trestným činom je vo všetkých troch prípadoch prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa odsúdený dopustil tým, že nerešpektoval trest zákazu pobytu, ktorý mu bol uložený práve trestným rozkazom sp. zn. 3T 2/2015 zo dňa 01.04.2015.

Skutky boli odsúdeným spáchané v dňoch 04.06.2015, 04.09.2015 a 08.09.2015, znamená to, že všetky boli spáchané v rámci plynutia skúšobnej doby. V dvoch prípadoch boli odsúdenému uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody a v jednom prípade trest odňatia slobody s podmienečným odkladom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd správne postupoval pri preskúmaní a hodnotení správania sa odsúdeného a dospel k správneému záveru, že odsúdený nesplnil podmienky podmienečného

odsúdenia, preto vyslovil, že sa odsúdený neosvedčil. V krátkom časovom odstupe po odsúdení pre prečin krádeže sa odsúdený opakovane dostal do rozporu so zákonom, napriek tomu, že mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a následne aj nepodmienečný trest odňatia slobody. Odsúdený zjavne nedisponuje nevyhnutne potrebnou mierou zodpovednosti a nemá vytvorené dostatočné zábrany, vďaka ktorým by sa dokázal vyvarovať ďalšieho porušenia zákona a úspešne tak odvrátiť hrozbu výkonu trestu. Preto je záver okresného súdu o neosvedčení odsúdeného Z. H. v súlade s ustanovením § 50 ods. 4 Tr. zákona. Život, ktorý odsúdený doteraz viedol a to aj počas plynutia skúšobnej doby, nemožno označiť za riadny život. Jeho prístup k dodržiavaniu zákonných pravidiel nemá nič spoločné s disciplínou, zodpovednosťou a navyše dal odsúdený viackrát najavo, že nerešpektuje ani sankcie, ktoré mu boli v rámci trestného konania postupne uložené.

Okresný súd nepochybil ani tým, keď odsúdeného Z. H. zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Spôsob výkonu trestu, ktorý zvolil súd prvého stupňa je odôvodnený tým, že odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin. Odsúdený pred spáchaním posudzovaného skutku ukončil dňom 01.08.1999 posledný výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 27.07.1998 sp. zn. 2T 166/97, čo znamená, že naposledy bol vo výkone trestu pre viac ako desiatimi rokmi.

Vzhľadom k uvedenému sťažnostný súd konštatuje, že postup samosudcu okresného súdu bol procesne správny a v súlade so zákonom.

S názorom okresného súdu, že sa odsúdený Z. H. v skúšobnej dobe neosvedčil, sa stotožnil aj nadriadený súd a v plnom rozsahu poukazuje aj na dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Vzhľadom k uvedenému, postupoval krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.